

“Dag, Pieternel en Mik,” zegt Meneer Mol, “wat kan ik voor jullie doen?”

“Wij willen naar zee,” zegt Pieternel. “Maar wij weten niet wat dat is, zee. Weet u wat zee is?”

Meneer Mol moet lachen en zegt: “De zee is een heel groot water. En daar willen jullie naartoe?”

“Ja!” roepen Pieternel en Mik heel hard.

Meneer Mol wrijft eens over zijn hoofd. Hij zegt: “Hoe moeten jullie naar zee. Lopen is te ver. Het zou fijn zijn als iemand jullie kan brengen. Maar wie?”

Opeens springt hij omhoog: “Ik weet het, jullie gaan vliegen!”

“Maar wie is er sterk genoeg om jullie mee te kunnen nemen? Het moet een grote sterke vogel zijn.”

Meneer Mol denkt diep na. Opeens roept hij: “Natuurlijk, dat ik daar niet meteen aan heb gedacht: Sjoerd de Reiger!”

Mik wordt wit van schrik. Hij zegt: “Meneer Mol, dat wil ik niet. U weet toch dat reigers graag muizen eten! Heeft u die grote snavel van hem weleens gezien? Daar passen wel tien muizen in! Nee, ik ga niet mee naar zee!”

Meneer Mol zegt: "Voor Sjoerd hoef je niet bang te zijn hoor, Mik. Hij is vegetariër."

"Ik weet niet wat dat is," zegt Mik. "Maar het klinkt eng! Nee hoor, ik ga weer naar de appelboom."

Pieterneel vraagt: "Wat is dat, een veege, uh, nee, een vrageterer, nee, een vegterer?"

"Een vegetariër is iemand, die geen vlees eet," zegt Meneer Mol. "Sjoerd is bijvoorbeeld gek op paardenbloemen. Mik, je hoeft echt niet bang te zijn."

Opeens begint het bergje weer te bewegen en komt er een klein molletje uitgekropen. Ze heeft een stokje vast met haar voorpootjes. "Dag," zegt het molletje. "Ik ben Margootje. Mag ik ook mee naar zee?"

"Ja hoor," zegt Mik. "Ik ga toch niet mee, ik wil niet worden opgegeten!"

"Laten we eerst maar Sjoerd gaan zoeken," zegt Meneer Mol. "Hij zal wel in het paardenbloemenveldje zijn."

Margootje loopt achter Meneer Mol aan. Ze beweegt het stokje heen en weer over de grond.

"Waarom doe jij dat met dat stokje?" vraagt Pieterneel.

Margootje zegt: "Omdat ik met mijn oogjes niets kan zien. In ons mollenholletje kan ik met mijn snorharen en pootjes voelen of er iets is, maar buiten gebruik ik dit stokje om niet te botsen."

Mik komt nieuwsgierig dichterbij, hij gaat vlak voor Margootje staan, springt op en neer en zwaait zijn pootjes heen en weer voor haar snuitje. Hij zegt: "Maar dit zie je toch wel?"